

dmencore

ELKE WEEKDAG: DE KEUZE VAN DE MORGEN

HET INTERVIEW

Theatermaker Bart Van Nuffelen van Marthalentatief laat twee voorstellingen op publiek lo

Een klein wezen, begaan met de wereld

In 2007 dacht theatermaker Bart Van Nuffelen van het Antwerpse Marthalentatief nog aan stoppen, nu worden meteen twee nieuwe teksten van hem op het publiek losgelaten. 'Ik wil dwingend theater maken.'

DOOR WOUTER HILLAERT

In *Solo*, een dierenepos met onder meer een 4x4, vertelt Van Nuffelen het relaas van zijn artistieke en persoonlijke crisis. Bij Het Gevolg spelen ze van zijn hand tegelijk *De goeie, de slechte en de lelijke*.

Het begon allemaal vlak voor de première van *Magic Palace*, een voorstelling van Van Nuffelen over het jonge uitgaansleven van de bejaarden van nu. "Het werd een succes, maar ik vond dat ik niet was geslaagd in onze droom: mijn diepe emoties bij alle interviews met die tachtigjarige even diep overbrengen. Als theater je passie is en tot ontgoocheling leidt, moet je je fundamentele vragen stellen. Op korte tijd zijn toen ook een paar vriend~~en~~ overleden. Ik moest er even uit. Ik ben gaan rondhangen, begon dingen op te schrijven."

Het resultaat heet nu *Solo* over het grote dierenbos in het jaar nul van de Vlaamse onafhankelijkheid. Wat een titel.

"Dat jaar nul staat voor mijn omgaan met verlies in dat jaar 2007. Moest ik nog toneelmaken of niet? *Solo* is het antwoord, maar ingewerkt in een dierenbos, met alle Marth'a's mee op scène als dieren. Zelf speel ik een bepaald beest: een weekdier en een olifant. Dat hielp me om een spiegel te zoe-

ken voorbij het louter persoonlijke. Met zo'n dierenepos kun je stootjes uitdelen zonder de mensen zelf te kwetsen. Je laat ze de dingen net helderder zien."

Wat deel je dan mee over die Vlaamse onafhankelijkheid?

"Dat jaar verschoof er iets, te beginnen met dat nepjournaal van de RTBE. Ik vond dat een zeer opwindende avond, die binnen vijftien jaar meer zal blijken dan een detail. Vroeger bleef de Vlaamse zaak beperkt tot wat radicalen die vonden dat we het Belgische huwelijk moesten opdoeken.

Vanuit kleine verhalen het hele leven aanraken, dat bijzondere mechaniekje wil ik meer ontdekken

Vandaag lijkt dat op café en familiefeesten bijna een gedeelde mening. Zelf vind ik dat een heel spijtige zaak. In de voorstelling vormt dat turbulente politieke jaar 2007 dus het decor, waartegen ik me afteken als een klein wezentje dat met de wereld begaan is."

Is dat het dwingend toneel dat je zoekt? Of waar ligt dat in?

"Ik heb ingezien dat ik de kern van wat ik

■ Bart Van Nuffelen: 'Met een dierenepos kun je stootjes uitdelen zonder de mensen zelf te kwetsen.'

maak meer bij mezelf moet vinden. Dat wil niet zeggen dat ik de komende twintig jaar alleen maar eigen zieleoerselen wil blootploegen, maar soms moet je inzoomen op iets kleins om het grote beter open te plooiën. Dat is het doel: vanuit kleine verhalen het hele leven aanraken. *Global Anatomy* deed dat heel mooi, Johan Petit en Abattoir Fermé kunnen dat ook. Dat bijzondere mechaniekje wil ik ook meer ontdekken."

De goeie, de slechte en de lelijke,

over drie schooljongens die een vroeger ongeluk verteren, lijkt wel iets heel anders. Of niet?

"Het is een jeugdtheatertekst, maar hij ligt wel dicht bij mezelf. Het gaat me om het uitzichtloze van 'jongskes' die geen jongskes meer willen zijn, maar ook nog niet als man de tools vinden om hun situatie naar hun hand te zetten. Dat geeft een gitzwart beeld van drie *lonely cowboys* in een betonnen woestijn.

"Het 'accident' dat erin voorvalt, kun je

ook figuurlijk begrijpen. Wat doe je daarna? Wat ik in de tekst verdedig, namelijk je recht in het gezicht kijken en je twijfel hardop uitspreken, is een les die ik zelf vroeger in mijn leven had willen krijgen."

Solo tot 7 feb in Fort 4, Mortsel (03/443.73.80) en 11-12 feb in Bourla, Antwerpen (03/224.88.44), www.marthalentatief.be. *De goeie, de slechte en de lelijke* van 30 jan tot 7 feb in Tur, Gent en Wilrijk, www.hetgevolg.be.